Gandul zilei 09.09.20011

?O bucata de huma, lut palid si galben, tare si crud, aspru, nefolositor... (cum eram si eu odata) este luata de Olar, pentru a fi facuta un vas.

Olarul incepe sa izbeasca bucata de lut? iar sa o izbeasca, sa o framante si iar sa o framante...s

Lutul atunci striga:

<<De ce ma izbesti? De ce atata framantare? Nu vezi ca ma doare? Pe tine nu te doare deloc... de mine?!>>

Olarul ii raspunde cu bunatate:

<<Acum am inceput transformarea ta..., nu esti gata inca, mai rabda putin>> si continua sa o izbeasca si sa framante pentru a face bucata de lut mai moale si mai moale, ca sa poate fi prelucrata de Mana Lui.

<<Nu mai pot, tu nu vezi ca ma lovesti, nu intelegi ca ma doaare? Toate ma dor!>>... striga lutul disperat.

<<... nu esti gata inca, mai rabda? ai incredere in Mine. Ce am inceput Eu voi duce la bun sfarsit>> raaspunse Olarul.

Asa ca Olarul ia lutul framantat, acum destul de moale, si il pune pe roata?acesta ameteste si iar incepe sa se planga:

<<Nu mai pot, nu mai pot...am ametit de tot. Nu mai stiu ce e cu mine, nu mai inteleg nimic! Tu nu vezi ca nu ma mai pot tine pe picioare?>>

<<...inca nu esti gata? mai rabda, lasa-te in Mana Mea! Stiu ce o sa iasa din tine daca ramai in Mana Mea.>>

Apoi incepe Olarul sa isi puna Mainile Lui ,aspre dar pline de dragoste, in acel lut, sa apese si sa modeleze, sa adauge si sa taie?:

<<Tu chiar nu vezi ca ma rupi de tot? Nu vezi ca am ajuns la culmea disperarii? Nu mai rezist! Nu mai pot...! NU mai apasa asa.. >>

<<... nu esti gata inca. Ramai in Mana Mea, ramai pe roata Mea. Ai incredere.>>... raspunse Olarul cu dragoste.

Dupa ce a dat forma lutului, il ia si o pune intr-un cuptor. Era doar caldut la inceput:

<<Oh da..., zise lutul! Asta da viata, asa mai merge! Numa? bine sa stau aici!>>

Dar Olarul scoate de acolo lutul si il duce apoi intr-un alt cuptor. Aici totul era foarte fierbinte, era mult mai incins decat cel precedent.

<<Tu chiar nu simti, Tu nu ai nici un sentiment fata de mine... Nu vezi ca ma arde

tot, simt ca ma desfac cu totul. Aici chiar ca nu mai rezist! TU chiar sti ce faci?!>>

<<.. inca nu esti gata. Inca putina rabdare. Crede ca stiu ce fac!>> spuse Olarul cu o voce blanda si calma.

Olarul ia lutul apoi si il duce intr-o camera, unde totul miroase incredibil de urat si greu de suportat. Olarul incepe sa picteze, incete pe dea culoare?

<<Dar vai! Ma sufoc, scoate-ma repede de aici, o sa mor repede daca mai stau mult in mirosul asta greu de suportat! Tu chiar nu vezi ca toate sunt impotriva mea?! Tu chiar vrei sa ma nenorocesti pentru totdeauna!>>

Olarul tace si pcteaza mai departe.

In cele din urma, lutul este luat de Olar si dus in fata unei oglinzi mari cat cerul albastru...

Lutul framantat era acum..., acolo, un vas superb in Mana Olarului!

Olarul ii zice:

<<Acum esti gata! Priveste ce am facut din tine, tu care odata erai o bucata de huma, lut palid si galben, tare si crud, aspru, nefolositor, acum esti un vas atat de frumos. Daca nu te-as fi framantat la inceput, nu as fi putut sa te modelez deloc? daca nu te-as fi pus sa te invart pe roata, nu as fi reusit sa te aduc la forma perfecta de acum? daca nu as fi adaugat si nu as fi taiat din tine, nu ai mai fi fost ceea ce esti acum? daca te-as fi lasat in primul cuptor, cel in care iti era bine, fara sa te duc si in al doilea, te-ai fi spart in bucati chiar de la prima ta utilizare? si daca nu te-as fi dus in camera aceea unde mirosea urat, nu ai fi avut culoare, si nu as fi putut sa imi pun amprenta mea pe tine! Dar acum, esti gata! Acum este un vas de cinste pentru o intrebuintare de cinste! Acum de abia esti gata...!>>"

Isaia 64:8 Dar, Doamne, Tu esti Tatal nostru; noi suntem lutul, si Tu Olarul, care ne-ai întocmit: suntem cu totii lucrarea mânilor Tale.